

האם למחבלים יש מסירות נפש - חלק שני

בדת של המחבלים, הקשר היחיד שיש עם הא-ל הוא שצריך להיות כנוע כלפיו, ולהכניע לפניו את כל העולם. לכן הדבר הטוב והחשוב ביותר בדת הזו הוא להרוג ולהרג

שלום לידידינו היקרים!

השבוע חוסל בסוריה אחד הבכירים במשמרות המהפכה האיראנים, שהיה מראשי הזרוע האיראנית בסוריה ובאיזור. יש סרטון שבו ניתן לראות את אותו בכיר בא בהכנעה גדולה לפני איש דת איראני, מראשי הממשל באיראן, ואומר לו "תתפלל עלי שאזכה להיות שאהיד". ואכן, קרה הפלא, ה'מויפת', וברכתו של אותו 'צדיק' התקיימה, כן ירבו מויפתים כאלו ויאבדו כל אויביך ה'.

איך להתייחס למסירות של המחבלים לדתם?

לכאורה מעבר לסיפור ה'מויפת', יש כאן סיפור קלאסי מספורי צדיקים. איש מלחמה גדול וחשוב, ומפקד בכיר של איזורים גדולים בעולם, מכניע את עצמו בפני איש הדת, ומבקש ממנו ברכה ותפילה. ומהי הברכה שמבקש אותו לוחם בכיר? למות על קידוש הדת. אם כן יש לנו כאן לכאורה גם 'מסירות נפש' למען הדת, וגם הכנעת האישיות לפני הא-ל ולפני ה'צדיק', וגם אדם שהוא איש מלחמה מצד אחד, ואיש דתי מצד שני, שכאשר הוא איש מלחמה הוא נלחם בכל הכח, אבל כאשר הוא מול הא-ל ומול איש הדת הוא כנוע, מעין 'עדינו העצני' נוסח האיסלאם.

בשבוע שעבר דנו בשאלה האם למחבלים יש מסירות נפש כמו שיש לנו, היהודים, והסיפור שמוצג כאן לכאורה מעצים את השאלה. נשתמש בסיפור הזה כדי לשוב ולנתח את הדת והתרבות של המחבלים, ואת המוכנות שלהם למות למען הדת הזו.

אסלאם - כניעה בפני הא-ל

האסלאם היא דת שבאה על רקע המלחמה בעובדי אלילים, וטוענת שהא-ל הוא מופשט (ולכן לפי רוב הדעות האסלאם לא נחשב כעבודה זרה). כיוון שהא-ל הוא מופשט, אי אפשר להגיד מיהו, וממילא לכאורה אין אפשרות ליצור איתו קשר. כיוון שמצד אחד הא-ל הוא מופשט ואין איתו קשר, ומצד שני הדת רוצה שיהיה קשר עם הא-ל, הדבר היחיד שניתן להגיד (על פי הדת הזו) על הא-ל הוא שהא-ל רוצה שייכנעו מפניו. זהו גם פירוש המילה 'אסלאם' - כניעה שלמה ומלאה בפני הא-ל.

כלומר לפי הדת הזו אני לא יכול לומר מה הא-ל רוצה, כי הוא מופשט, אבל אני כן יכול לומר שהא-ל רוצה שאני ייכנע בפניו, וזה הדבר היחיד שהוא רוצה. כאשר אני נכנע בפני הא-ל אני מרצה אותו, וכך אני יזכה בדברים אותם אני מחפש: הא-ל ירצה אותי ויאהב אותי ויתן לי את מה שאני רוצה. השיא של הריצוי והכניעה בפני הא-ל הוא הדגשת המוכנות למות בשביל הא-ל, על מנת להראות שהחיים שלי הם לא חשובים, אלא רק הכניעה בפני הא-ל היא החשובה.

המוכנות למות והרצון להרוג כחלק מרכזי מהכניעה בפני הא-ל

הדרך לרצות את הא-ל היא להכניע בפניו את כל העולם, וכך העולם מתחלק לשני חלקים: אלו שכנועים בפני הא-ל ומוכנים למות לשם כך, ואלו שלא כנועים בפני הא-ל, ועליהם למות בשל כך (ובערבית: דאר אל אסלאם, ודאר אל חרב).

אם כן, הא-ל רוצה שייכנעו מפניו, המאמין נכנע בפני הא-ל ומרצה אותו ומחניף לו, והוא עושה זאת על ידי הרג של כל מי שלא כנוע בפני הא-ל.

את כל זה ניתן לראות בסיפור שהובא בתחילת הדברים: הבכיר האיראני צריך להיכנע בפני איש הדת ולהחניף לו, ואיש הדת נהנה מכך שנכנעים מפניו ומחניפים לו. הרי היה ברור לכולם שאף אחד לא רוצה שאותו בכיר יהיה שאהיד, שכן הוא נצרך בשביל התפקידים אותם הוא עושה. אם כן למה הוא מבקש ברכה להיות שאהיד? כי עליו להחניף לאיש הדת, ולהראות לו שהוא נכנע מפניו, ושהדבר הטוב ביותר שהוא יכול לעשות בשביל הא-ל ובשביל אנשיו הוא למות. הכניעה הזו גורמת לו לרצות להרוג את כל מי שלא נכנע בפני הא-ל (לדעתו).

זוהי ה'דת' וה'צדיקים' ו'מסירות נפש' נוסח האיסלאם. בשבוע הבא נסביר יותר בעזרת ה', איך נראה הקשר שלנו עם ה', ואיך נראית מסירות הנפש אצלנו, היהודים.

[תראו כמה מהנדסים לנו את התודעה: בגרסאות קודמות של הערך אסלאם ב'ויקיפדיה', נכתב שפירוש המילה אסלאם הוא כניעה, ומהות הדת הזו היא כניעה מלאה למשנת ה'נביא' שלהם. בגרסה הנוכחית ששונתה תוך כדי המלחמה, המילה 'כניעה' נמחקה... הם מהנדסים את התודעה ולכן הקליפה מתגברת, וככל שתהיה לנו בהירות כמה קליפת ה'כניעה' הזו רעה, נזכה בעזרת ה' לעוד חיסולים].

שבת שלום!
בית 'עוד יוסף חי'